

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 22 september 2020
(OR. en)

11030/20

**Interinstitutionellt ärende:
2020/0263 (NLE)**

**ACP 95
WTO 189
COASI 111
RELEX 669**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	22 september 2020
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2020) 576 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, och om provisorisk tillämpning av avtalet om ändring av interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillehavsstaterna, å andra sidan, med anledning av Självständiga staten Samoas respektive Salomonöarnas anslutningar och framtida anslutningar av andra östater i Stillehavsområdet

För delegationerna bifogas dokument – COM(2020) 576 final.

Bilaga: COM(2020) 576 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 22.9.2020
COM(2020) 576 final

2020/0263 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, och om provisorisk tillämpning av avtalet om ändring av interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillehavsstaterna, å andra sidan, med anledning av Självständiga staten Samoas respektive Salomonöarnas anslutningar och framtida anslutningar av andra östater i Stillehavsområdet

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1 Motiv och syfte med förslaget

Det bifogade förslaget till rådets beslut utgör det rättsliga instrumentet för undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalet om ändring av interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska unionen, å ena sidan, och Stillehavsstaterna, å andra sidan, i enlighet med artikel 218.5 i EUF-fördraget.

Rådet bemyndigade kommissionen att inleda förhandlingar om avtal om ekonomiskt partnerskap med gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillehavsområdet (AVS-länderna) den 12 juni 2002.

Den 30 juli 2009 undertecknade unionen interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillehavsstaterna, å andra sidan¹ (nedan kallat *interimsavtalet om partnerskap*), varigenom en ram upprättas för ett avtal om ekonomiskt partnerskap.

Avtalet syftar till att

- a) göra det möjligt för Stillehavsstaterna att utnyttja det förbättrade marknadstillträde som EU erbjuder,
- b) främja hållbar utveckling och verka för att Stillehavsstaterna gradvis integreras i världsekonomin,
- c) upprätta ett frihandelsområde mellan parterna som bygger på det gemensamma intresset, och förverkliga detta mål genom att gradvis liberalisera handeln på ett sätt som stämmer överens med tillämpliga WTO-bestämmelser och principen om asymmetri samt beaktar Stillehavsstaternas särskilda behov och kapacitetsbegränsningar när det gäller omfattningen och planeringen av åtagandena,
- d) inrätta lämpliga tvistlösningsförfaranden, och
- e) upprätta lämpliga institutionella ramar.

Interimsavtalet om partnerskap har tillämpats provisoriskt mellan unionen och Papua Nya Guinea sedan den 20 december 2009, och mellan unionen och Republiken Fiji sedan den 28 juli 2014.

I artikel 80 i interimsavtalet om partnerskap föreskrivs att andra östater i Stillehavsområdet kan ansluta sig till avtalet på grundval av inlämnandet av ett erbjudande om marknadstillträde som är förenligt med artikel XXIV i Gattavtalet från 1994. Självständiga staten Samoa och Salomonöarna anslöt sig till interimsavtalet om partnerskap den 21 december 2018² respektive den 7 maj 2020³ och har tillämpat det provisoriskt sedan den 31 december 2018 respektive den 17 maj 2020. Konungariket Tonga har visat intresse för att ansluta sig till interimsavtalet om partnerskap och parterna har inlett förfaranden för att så ska kunna ske.

Efter Samoas och Salomonöarnas anslutning är det nödvändigt att ändra interimsavtalet om partnerskap för att förteckna dessa länder som parter i interimsavtalet om partnerskap. Sådana

¹ Rådets beslut av den 13 juli 2009 om undertecknande och provisorisk tillämpning av interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillehavsstaterna, å andra sidan (EUT L 272, 16.10.2009, s. 1).

² EUT L 333, 28.12.2018, s. 1.

³ EUT L 85, 20.3.2020, s. 1.

tekniska ändringar kommer att behöva göras i interimsavtalet om partnerskap varje gång en östat i Stillehavsområdet ansluter sig till avtalet.

1.2 Handelskommittén för avtalet om ekonomiskt partnerskap

Genom artikel 68 i interimsavtalet om partnerskap inrättas en handelskommitté bestående av företrädare för parterna (EU och Stillehavsstaterna).

Handelskommittén ska behandla alla frågor som är nödvändiga för genomförandet av interimsavtalet om partnerskap. Vid fullgörandet av sina uppgifter får handelskommittén

- a) inrätta och övervaka särskilda kommittéer eller organ som krävs för genomförandet av avtalet,
- b) sammanträda vid vilken tidpunkt som helst som parterna enats om,
- c) behandla alla frågor som omfattas av avtalet och vidta lämpliga åtgärder i samband med utövandet av sina funktioner, och
- d) fatta beslut eller utfärda rekommendationer i de fall som föreskrivs i avtalet.

I artikel 78 (översynsklausul) föreskrivs att handelskommittén vid behov får se över interimsavtalet om partnerskap samt dess genomförande, tillämpning och resultat och lägga fram förslag till lämpliga ändringar av avtalet för parterna.

Resultat av handelskommitténs sjätte och sjunde möte

Den 24 oktober 2018 diskuterade parterna i interimsavtalet om partnerskap (EU, Papua Nya Guinea, Fiji), samt Självständiga staten Samoa, Salomonöarna och Tonga i egenskap av observatörer, **omfattningen och förfarandet** för att införa de tekniska ändringar av avtalet som är nödvändiga till följd av en anslutning.

Vad gäller **omfattningen** av ändringarna fann parterna att de begränsar sig till att förteckna en anslutande Stillehavsstat som part i interimsavtalet om partnerskap och att lägga till den statens erbjudande om marknadstillträde i bilaga II till avtalet (tullar på produkter med ursprung i EU-parten). Vad gäller **förfarandet** noterade parterna att handelskommittén för närvarande inte har befogenhet att införa dessa ändringar (den rättsliga grunden enligt interimsavtalet om partnerskap är inte tillräcklig). Parterna diskuterade följande tre alternativ för förfarandet:

Alternativ 1 – Att anta att ändringarna implicit införs i interimsavtalet om partnerskap genom en anslutning (artikel 80); det är därför inte nödvändigt att uttryckligen införa dem genom ett särskilt förfarande.

Alternativ 2 – Handelskommittén skulle kunna avge en förklaring om hur interimsavtalet om partnerskap efter en anslutning ska tolkas med hänsyn till de nödvändiga tekniska ändringarna. Artikel 68.4 c utgör den rättsliga grunden för en sådan förklaring.

Alternativ 3 – Parterna skulle kunna ändra artikel 80 i interimsavtalet om partnerskap för att ge handelskommittén befogenhet att anta nödvändiga beslut mot bakgrund av en ny anslutning.

Handelskommittén enades om att alternativ 3 skulle skapa rättslig säkerhet och åtog sig att rekommendera parterna att ändra artikel 80 i enlighet med detta. I anslutning till sitt sjunde möte den 3–4 oktober 2019 antog handelskommittén en rekommendation i detta syfte, i enlighet med den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar (rådets beslut (EU) 2019/1707 av den 17 juni 2019, EUT L 260, 11.10.2019, s. 45).

1.3 Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Genom förslaget genomförs partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillehavsområdet (AVS), å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, (nedan kallat *AVS–EU-partnerskapsavtalet* eller *Cotonouavtalet*)⁴, som är den rättsliga grunden för interimsavtalet om partnerskap.

Andra Stillehavsstaters anslutning till interimsavtalet om partnerskap stärker den rättsliga ramen för EU:s handelsförbindelser med partnerländer och underlättar ömsesidig handel och integreringen i världsekonomin. Anslutningen innebär även att dessa stater omfattas av det system med gemensamma regler och institutioner som inrättas genom avtalet.

1.4 Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Interimsavtalet om partnerskap är ett handelsavtal som bidrar till en harmonisk utveckling inom världshandeln, som ger ett asymmetriskt marknadstillträde även för de nyanslutna staterna och gör det möjligt för dem att skydda känsliga sektorer från liberalisering, samtidigt som det innehåller ett stort antal skyddsbestämmelser och en klausul för skydd av nya industrier. Avtalet innehåller bestämmelser om ursprungsregler som underlättar deras export till EU. Vidare innehåller det bestämmelser om hållbar utveckling (artikel 3), genom vilka parterna bekräftar att målet om hållbar utveckling ska vara en integrerad del av bestämmelserna i avtalet, i överensstämmelse med de övergripande målen och principerna i Cotonouavtalet, särskilt det allmänna åtagandet att minska och på sikt utrota fattigdomen på ett sätt som är förenligt med målen om hållbar utveckling. Bestämmelserna bidrar till målet om en konsekvent politik för utveckling och överensstämmer med artikel 208.2 i EUF-fördraget.

2. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

2.1 Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta rådsbeslut är fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.5.

2.2 Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Enligt artikel 3 i EUF-fördraget är den gemensamma handelspolitiken ett område där unionen har exklusiv befogenhet.

2.3 Proportionalitetsprincipen

Detta förslag behövs för att göra det möjligt för unionen att uppfylla sina internationella åtaganden enligt AVS–EU-partnerskapsavtalet, särskilt vad gäller ingåendet av nya handelsavtal som är förenliga med WTO och som möjliggör ett gradvis undanröjande av handelshinder mellan parterna och stärker samarbetet på alla områden av betydelse för handeln med Stillehavsstaterna.

2.4 Val av instrument

Inget annat rättsligt instrument kan användas för att nå målet i detta förslag.

⁴ EUT L 287, 4.11.2010, s. 3. Avtalet ändrat genom det avtal som undertecknades i Luxemburg den 25 juni 2005 (EUT L 209, 11.8.2005, s. 27) och genom det avtal som undertecknades i Ouagadougou den 22 juni 2010 (EUT L 287, 4.11.2010, s. 3).

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

3.1 Konsekvensbedömning

En bedömning av konsekvenserna för hållbar utveckling av avtalen om ekonomiskt partnerskap mellan EU och AVS-länderna gjordes åren 2003–2007. Kravspecifikationerna för projektet offentliggjordes av Europeiska kommissionen 2002 inom ramen för ett anbudsförfarande, som utmynnade i att ett femårigt ramavtal i augusti 2002 tilldelades PwC France. Ett utkast till slutlig rapport om bedömningen av konsekvenserna för hållbar utveckling lades fram för de europeiska berörda parterna under det möte i forumet för dialog med det civila samhället som Europeiska kommissionen anordnade den 23 mars 2007 i Bryssel, Belgien.

3.2 Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling

Godkännandet av avtalet om ändring av interimsavtalet om partnerskap omfattas inte av Refit-programmet. Det ger inte upphov till några kostnader för små och medelstora företag i unionen eller till några frågor när det gäller den digitala miljön.

3.3 Grundläggande rättigheter

Förslaget får inga konsekvenser för skyddet av de grundläggande rättigheterna i unionen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Det föreslagna beslutet har inga budgetkonsekvenser.

5. ÖVRIGA INSLAG

5.1 Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget

Genom artikel 1 i förslaget godkänns undertecknandet på unionens vägnar av avtalet om ändring av interimsavtalet om partnerskap.

Genom artikel 2 bemyndigas rådets generalsekretariat att utfärda det instrument som ger full befogenhet att underteckna avtalet om ändring av interimsavtalet om partnerskap.

I artikel 3 anges att avtalet om ändring av interimsavtalet om partnerskap ska tillämpas provisoriskt.

I artikel 4 fastställs datumet för beslutets ikraftträdande.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, och om provisorisk tillämpning av avtalet om ändring av interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillehavsstaterna, å andra sidan, med anledning av Självständiga staten Samoas respektive Salomonöarnas anslutningar och framtida anslutningar av andra östater i Stillehavsområdet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Den 12 juni 2002 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar om avtal om ekonomiskt partnerskap med gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillehavsområdet (AVS-staterna)¹.
- (2) Interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillehavsstaterna, å andra sidan² (nedan kallat *interimsavtalet om partnerskap*), som upprättar en ram för ett avtal om ekonomiskt partnerskap, undertecknades i London den 30 juli 2009. Interimsavtalet om partnerskap har tillämpats provisoriskt mellan unionen och Papua Nya Guinea sedan den 20 december 2009 och mellan unionen och Fiji sedan den 28 juli 2014.
- (3) I artikel 80 i interimsavtalet om partnerskap föreskrivs att andra östater i Stillehavsområdet kan ansluta sig till avtalet. Genom beslut (EU) 2018/1908³ och beslut (EU) 2020/409⁴ godkände rådet Samoas respektive Salomonöarnas anslutning till interimsavtalet om partnerskap. Samoa anslöt sig till interimsavtalet om partnerskap den 21 december 2018 och har tillämpat det provisoriskt sedan den 31 december 2018, och Salomonöarna anslöt sig till interimsavtalet om partnerskap den 7 maj 2020 och har tillämpat det provisoriskt sedan den 17 maj 2020.
- (4) Efter Samoas och Salomonöarnas anslutningar är det av rättssäkerhetsskäl nödvändigt att ändra interimsavtalet om partnerskap för att förteckna dessa länder som parter i interimsavtalet om partnerskap. En sådan ändring behöver göras i interimsavtalet om partnerskap varje gång en östat i Stillehavsområdet ansluter sig till avtalet.

¹ Rådets förhandlingsdirektiv för avtal om ekonomiskt partnerskap med AVS-staterna och AVS-regionerna (9930/02 (DG E II) HH/sg).

² EUT L 272, 16.10.2009, s. 2.

³ Rådets beslut (EU) 2018/1908 av den 6 december 2018 om Samoas anslutning till interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillehavsstaterna, å andra sidan (EUT L 333, 28.12.2018, s. 1).

⁴ Rådets beslut (EU) 2020/409 av den 17 februari 2020 om Salomonöarnas anslutning till interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillehavsstaterna, å andra sidan (EUT L 85, 20.3.2020, s. 1).

- (5) Genom artikel 68 i interimsavtalet om partnerskap inrättas en handelskommitté som ska behandla alla frågor som är nödvändiga för genomförandet av avtalet. Handelskommittén bör ges befogenhet att besluta om eventuella ändringar av interimsavtalet om partnerskap som kan bli nödvändiga till följd av anslutningen av andra östater i Stillehavsområdet.
- (6) Genom beslut (EU) 2019/1707⁵ beslutade rådet om den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i handelskommittén vad gäller dessa ändringar, som man enades om vid det sjunde mötet i handelskommittén den 4 oktober 2019.
- (7) Avtalet om ändring av interimsavtalet om partnerskap bör därför undertecknas på unionens vägnar, med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt.
- (8) Eftersom artikel 76.2 i interimsavtalet om partnerskap föreskriver att avtalet ska tillämpas provisoriskt i avvaktan på att det träder i kraft, bör avtalet om ändring av interimsavtalet om partnerskap tillämpas provisoriskt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Undertecknandet av avtalet om ändring av interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillehavsstaterna, å andra sidan, med anledning av Självständiga staten Samoas respektive Salomonöarnas anslutningar och framtida anslutningar av andra östater i Stillehavsområdet, godkänns härmed på unionens vägnar, med förbehåll för att avtalet ingås.
2. Texten till det avtal som ska undertecknas åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets generalsekretariat ska utfärda det instrument som ger den eller de personer som anges av avtalets förhandlare full befogenhet att underteckna avtalet, med förbehåll för att det ingås.

Artikel 3

I enlighet med artikel 76.2 i interimsavtalet om partnerskap ska avtalet tillämpas provisoriskt, från dagen för undertecknandet och i avvaktan på att det träder i kraft.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

⁵ Rådets beslut (EU) 2019/1707 av den 17 juni 2019 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den handelskommitté som inrättats enligt interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillehavsstaterna, å andra sidan, vad gäller en rekommendation om vissa ändringar av avtalet med anledning av Samoas anslutning och framtida anslutningar av andra östater i Stillehavsområdet (EUT L 260, 11.10.2019, s. 45).